

Omówienie kodeksu etycznego myśliwych Unii Europejskiej

Celem tego kodeksu jest wspieranie etyki myśliwskiej, jako ważnego uzupełnienia systemu prawnego, bez względu na jego jakość. Myśliwy ponosi odpowiedzialność za naturalne dziedzictwo, które musi zostać przekazane przyszłym pokoleniom i musi przestrzegać nie tylko praw i przepisów łowieckich, lecz także praw rządzących równowagą ekologiczną. Myśliwy musi być świadomy swoich zobowiązań i odpowiedzialności w stosunku do przyrody w ogóle, a zwierzyny w szczególności, jak również w stosunku do innych osób i własności. Wysokie normy zachowania pomogą w zdobyciu uznania innych ludzi. Myślistwo, obecnie działalność rekreacyjna, kiedyś służyło zaspakajaniu potrzeb materialnych; w dzisiejszej Europie nieuchronnie zawiera element hodowlany. Ta zmiana w kierunku hodowlanej roli myśliwych już się rozpoczęła i powinna być wspierana.

Zasady postępowania

I. Przestrzegaj ograniczeń swoich praw polowania , gdyż są one podyktowane głównie przez ekologiczne wymagania zwierząt i ich środowiska.

1. Poluj tylko na gatunki łowne; strzelanie zwierząt należących do gatunków chronionych nie jest godne myśliwego.
2. Nie wiąż przyjemności polowania z liczbą pozyskanych zwierząt. Najlepszym myśliwym nie jest ten, który pozyskał najwięcej zwierzyny.
3. Przestrzegaj sezonów ochronnych, dozwolonych metod i granic polowania.

II. Zwierzynę traktuj z respektem.

1. Powstrzymuj się od wszelkich praktyk niezgodnych z prawem i etyką łowiecką.
2. Nie stosuj metod nieselektywnego lub masowego pozyskania.
3. Nie poluj, gdy liczebność zwierzyny lub zdolność przeżywania u zwierząt są zmniejszone na skutek warunków naturalnych lub gdy wywołują one wyjątkowe nagromadzenie ułatwiające zabijanie w nadmiarze w stosunku do normalnej sytuacji. Ułatwiał zwierzynie przetrwanie trudnych warunków.
4. Rozpoznaj zwierzynę przed strzałem.
5. Strzelaj tylko na normalne odległości i w normalnych warunkach strzeleckich.
6. Nie strzelaj w pobliżu granic terenów chronionych, które są niezbędne dla trwałej gospodarki łowieckiej.
7. Unikaj powodowania zbędnych cierpień zwierzynie i nie porzucaj zranionej lub martwej zwierzyny; organizuj systematyczne poszukiwania.
8. Wykorzystuj jak najlepiej zwierzynę, która pozyskałeś.
9. Nie poluj dla zysku.

III. Staraj się być myśliwym kompetentnym i odpowiedzialnym.

1. Poznaj ekologię gatunków zwierząt łownych.

2. Poznaj prawa i przepisy dotyczące łowiectwa i ochrony przyrody.
3. Uczestnicz w akcjach zbiorowych mających na celu nie tylko obronę interesów myśliwych, lecz także poprawę jakości zwierzyny.
4. Utrzymuj kontakty z władzami i stowarzyszeniami odpowiedzialnymi za myślistwo i ochronę przyrody.
5. Rozmawiaj z urzędnikami ochrony środowiska oraz członkami społeczności rolniczej i leśnej, by przestrzegali wymogów ochrony środowiska i zwierząt.
6. Bierz udział w badaniach naukowych nad zwierzyną.
7. Podnoś poziom wykształcenia i zachowania się młodych myśliwych przez nauczanie i dawanie przykładu.

IV. Bądź świadom swojej odpowiedzialności za naturalne dziedzictwo całej ludzkości.

1. Zwracaj szczególną uwagę na gatunki migrujące i na określone potrzeby gatunków przelatujących przez twój kraj.
2. Zwracaj uwagę na to, by tradycyjne metody polowań w każdym kraju uwzględniały ochronę gatunków migrujących.
3. Pomagaj w badaniach naukowych nad ptactwem migrującym, zwłaszcza odpowiadając na ankiety na temat liczebności i pozyskania oraz zwracając obrączki znalezione na ptakach strzelonych lub znalezionych martwych.

V. Jesteś odpowiedzialny za swoje działania: ściśle przestrzegaj przepisów bezpieczeństwa.

1. Gdy nie polujesz:

- pozostawiaj swą broń rozładowaną, jeśli to możliwe, rozłożoną i umieszczoną z dala od dzieci dorosłych. To samo odnosi się do amunicji;
- podczas podróży miej broń rozłożoną i w futerale;
- utrzymuj swą broń w sprawności użytkowej.

2. Podczas polowania:

- stosuj najodpowiedniejszą broń i amunicję tak, tak by strzelanie było prawidłowe;
- upewnij się, czy lufy twojej broni nie są zablokowane;
- stosuj się do instrukcji prowadzącego polowanie;
- nie zamykaj zamka, dopóki lufy nie są skierowane do dołu;
- nigdy nie noś broni w położeniu poziomym;
- otwórz i rozładuj broń przed pokonywaniem przeszkód;
- rozładuj broń i zostaw otwarty zamek, gdy przemieszczasz się z miejsca na miejsce podczas polowania;
- zlokalizuj swoich sąsiadów i wszystkich biorących udział w polowaniu oraz osoby postronne i upewnij się, że one wiedzą gdzie jesteś;
- nigdy nie strzelaj w gęstwinę ani kierunku innej osoby, nawet jeśli wydaje się pozostać poza zasięgiem; zawsze upewnij się o ostatecznym celu swego pocisku;
- bądź świadomy rykoszetów(na zmrożonym lub skalistym gruncie itp.).

VI. Zwracaj uwagę na innych:

1. Unikaj wyrządzania szkód na polach i w lasach (tratowanie plonów, niepokojenie zwierząt domowych, pozostawianie otwartych bram, itd.).
2. Chroń własność publiczną (znaki, słupy ogłoszeniowe, linie telefoniczne, linie wysokiego napięcia)
3. Bądź uprzejmy i pomocny dla innych w otoczeniu.
4. Nie zaśmiecaj; zbieraj łuski po wystrzelonych nabojach.
5. Pomagaj w zapobieganiu szkodom wyrządzanym przez zwierzynę w plonach.
6. Dopilnuj, by wszelkie odszkodowania należne za takie szkody zostały wypłacone.

VII. Bądź dobrym gospodarzem.

A. Chroń i hoduj populacje zwierzyny.

1. Ograniczaj odstrzały, by uzyskać optymalne zagęszczenie różnych populacji i pozwolić na ich odnawianie.
2. Utrzymuj zdrowa, zrównoważoną i zróżnicowaną populację zwierzyny przystosowaną do miejscowych warunków.
3. Śledź dokładnie liczebności i jakość zwierzyny.
4. Doceniaj ważną rolę drapieżników.
5. Natychmiast informuj odpowiednie władze o wystąpieniu chorób.
6. Utrzymuj lub odnawiaj pogłowie zwierzyny z miejscowych źródeł, by uniknąć ryzyka genetycznego i zdrowotnego.
7. Nalegaj na organizacje przedstawicielskie, by negocjowały plany pozyskania z miejscowymi władzami, ustalając rozmiar pozyskania oparty na zasadach prawidłowej hodowli.
8. Unikaj praktyki uwalniania zwierzyny bezpośrednio przed lub podczas polowania. 9. Wspieraj zabiegi zwalczające kłusownictwo.

B. Chroń i zarządzaj łowiska.

1. Pomagaj utrzymywać różnorodność biotypów, co stanowi podstawę przyrody i jest gwarancją przyszłości łowiectwa, przez ochronę istniejących środowisk i ich odbudowę tam, gdzie jest to konieczne.
2. Działaj na rzecz zapobiegania niszczeniu bagien ważnych dla zwierzyny i gatunków migrujących.
3. Zagospodaruj łowiska tak, by zaspakajały potrzeby zwierzyny w ciągu całego roku.
4. Unikaj zbędnego niepokojenia zwierzyny w porze godów.
5. Prowadź wspólne działania ze społecznością rolników i leśników w celu ograniczenia szkodliwych praktyk (zabiegi chemiczne, karczowanie skarp i żywopłotów, zasypywanie sadzawek i rowów, wypalanie rżysk, itd.).

Ryszard Dzieciołowski

Na podstawie materiałów FACE

[Łowiec Polski Nr.10 (1841) , październik 1999]